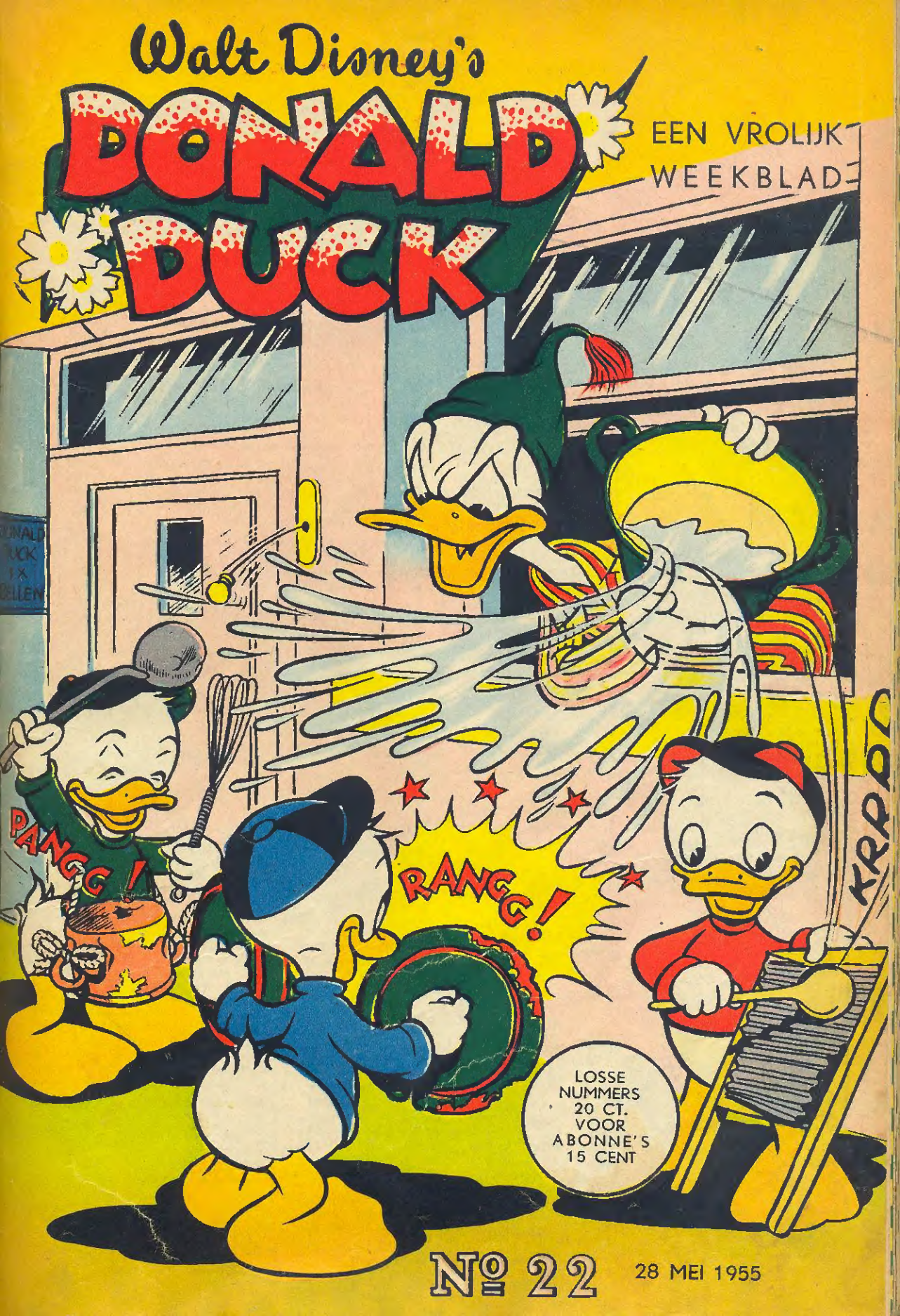

Nº 22 28 MEI 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

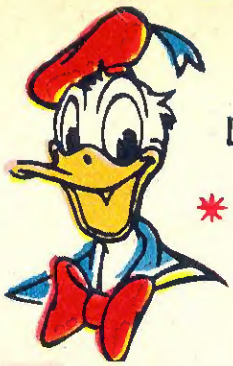

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Enkele weken geleden heb ik jullie gevraagd of jullie eventjes wilden wachten met het inzenden van voornamen, die je graag uitgelegd zoudt hebben. Ik moest dat wel doen, want er waren zó veel vragen gekomen, dat ik ze niet meer kon verwerken. Grote stapels brieven lagen er op mijn lessenaar en ik vond het niet prettig voor jullie, dat jullie lang op antwoord moesten wachten. Daarom heb ik eventjes het stopteken moeten geven (zoals de wakkere verkeersbrigadiertjes dat in de grote steden geven aan auto's en fietsers), maar gelukkig ben ik nu door de grote drukte heen.

Van vandaag af mogen jullie dus weer voornamen insturen en ik zal mijn best doen ze te verklaren. Ik weet zeker, dat jullie dat goed nieuws zullen vinden, want ik heb gemerkt, dat jullie deze uitleg van namen bijzonder interessant vinden.

Wacht eens even, want wij moeten een paar dingen héél goed met elkaar afspreken.

In de eerste plaats mag je maar één naam tegelijk insturen, dat wil zeggen één per week. Anders krijg ik te veel namen en dit zou tot gevolg hebben, dat andere jongens en meisjes weer langer zouden moeten wachten.

In de tweede plaats moet ik jullie op het hart drukken **je echte en volledige voornaam** op te geven. Kom niet voor de dag met afgekorte namen of met fantasienaampjes, die helemaal niet echt zijn. Ik heb al de gekste namen toegestuurd gekregen, zoals Kwik, Tops, Tip, Puk, Boep, Zizi, Liefje, Bubi, Bibi, Dodo en nog een heleboel meer. Zulke namen zijn voor de aardigheid bedacht, maar zij hebben geen echte betekenis. Nu moeten jullie mij niet verkeerd begrijpen. Er zijn ook heel wat namen, die vreemd klinken, maar toch echt zijn.

Ik denk hierbij vooral aan de vele mooie, Friese namen, zoals Tjitte, Tjeerd, Aukje, Ymkje, Lieuwe, Abe, Froukje, Wiger, Wopke, Wiebe, Sjoerd, Friso, Seie, enzovoort. Zulke voornamen mag je gerust insturen, want die bestaan heus en echt.

Dit is dus goed afgesproken en nu zie ik graag de stroom van jullie voornamen weer aankomen!

DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

In deze mand liggen een appel, een aardbei, een kers, een peer, een bes, een banaan, een citroen en een hazelnoot. Op de zijkanten van de mand staat een aantal letters, waarmee je de namen van deze vruchten kunt vormen. Je zoekt nu bijv. de letters van de naam „peer" bij elkaar en streept deze dan in de tekening door (elke letter mag daarbij slechts één keer gebruikt worden). Je zult hierbij echter bemerken, dat je een aantal letters tekort komt. Schrijf deze letters (het zijn er in totaal 10) afzonderlijk op en probeer ze dan zo te rangschikken, dat ze de naam van een feestdag vormen.

Schrijf het woord dat je gevonden hebt op een briefkaart en zend deze vóór 2 Juni aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de kaart moet je zetten: Opl. nr. 22. Veel succes.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Als er tijd over is, moeten jullie maar weer eens een briefje schrijven en me vertellen hoe jullie het maken en wat voor kattekwaad jullie weer uitgevoerd hebben! Mijn adres is nog steeds niet veranderd. Het is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Tot schrijfs, allemaal!

DIRK RAVENSBERG, BOSKOOP. Jij zou graag weten waar Duckstad ligt? Dat ligt in Dierenland, het is zelfs de hoofdstad van dat land en al onze vrienden en vriendinnen uit de verhalen in „Donald Duck" wonen daar. Leuk hé?

MARGARA NEUMANN, CURAçAO. Je weet toch wel, dat je altijd een afzender op je brief moet zetten? Ik kan je nou echt niet zelf een brief terugschrijven. De kaarten die je me gestuurd hebt, vind ik prachtig. Hartelijk bedankt hoor!

FRANSJE UBBING, VELP. Hoe gaat het met je voetbalschoenen, Fransje? Leven ze nog? Wat is dat een fijn cadeau zeg! Veel groeten aan je zusje Astrid. Ik hoop weer gauw iets van jullie te horen.

EDDIE FLOS, AMERSFOORT. Eddie, wat vind ik het fijn, dat je „Donald Duck" zo graag leest. Ja, Kwik, Kwek en Kwak helpen Donald zo nu en dan een beetje, maar ze doen het niet graag. Help jij je Moeder ook wel eens?

JOHAN VERING, ALMEN. Had je die puzzles heus allemaal zelf gemaakt, Johan? Dat vind ik knap. Ik hoop, dat je, als je dit leest, al weer uit het ziekenhuis bent. Veel groeten aan Jan.

TILLIE v. d. NIEUWENHOVEN, GELDROP. Hoe is het met de piano-wedstrijd afgelopen? Speel je graag, Tillie? Wat had jij een mooi rapport met Pasen zeg! Je gaat zeker met gemak over naar de zesde klas.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de jongens en meisjes, die met hun goede oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nr. 16 een prijs gewonnen hebben:

Eerste prijs, een fototoestel: W. Gaastra, **Oppenhuizen.** Tweede prijs, een vulpen: Wim van Pelt, **Rotterdam.** Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Hennie Lubbers, **Arnhem;** Loek v. d. Heydt, **Voorburg;** Arie Baak, **Scheveningen;** Diena Hilbrands, **Weerdinge;** Joke de Leeuw, **Tilburg;** Nollie van der Bunt, **De Bilt;** N. Koster, **Hoogeveen;** J. de Brasser, **Hoogkarspel;** G. Geling, **Enschede;** B. Hoekstra, **Apeldoorn;** J. Dikhoorn, **Groningen;** K. Derks, **Susteren:** J. Dane, **Wemeldinge.**

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nr. 20 luidt: **Papaver.**

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak zes - 20 Brownie. Model E. Winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50; derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

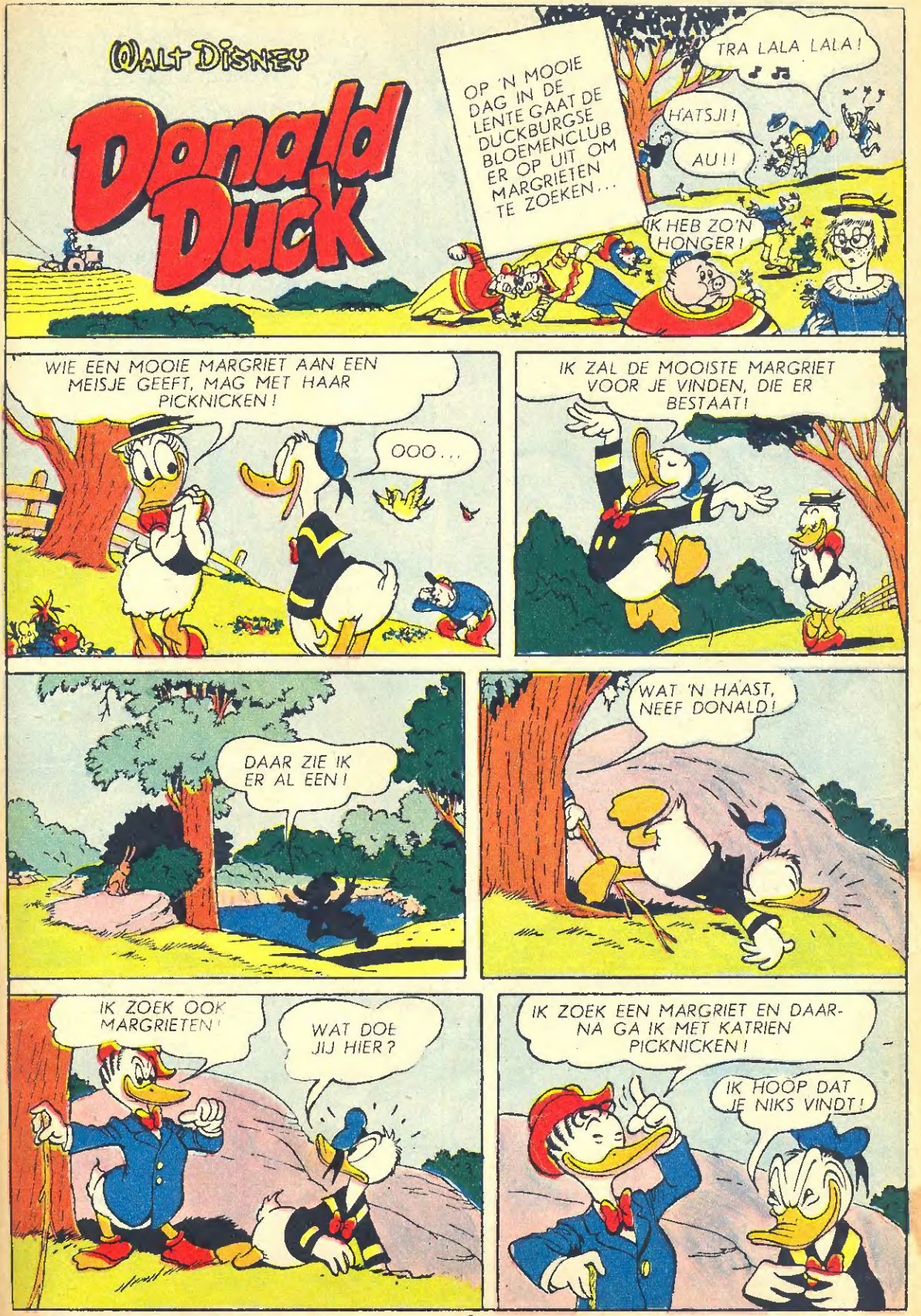
WALT DISNEY
Donald Duck
OP 'N MOOIE DAG IN DE LENTE GAAT DE DUCKBURGSE BLOEMENCLUB ER OP UIT OM MARGRIETEN TE ZOEKEN...
TRA LALA LALA!
HATSJI!
AU!!
IK HEB ZO'N HONGER!
WIE EEN MOOIE MARGRIET AAN EEN MEISJE GEEFT, MAG MET HAAR PICKNICKEN!
OOO...
IK ZAL DE MOOISTE MARGRIET VOOR JE VINDEN, DIE ER BESTAAT!
DAAR ZIE IK ER AL EEN!
WAT 'N HAAST, NEEF DONALD!
IK ZOEK OOK MARGRIETEN!
WAT DOE JIJ HIER?
IK ZOEK EEN MARGRIET EN DAARNA GA IK MET KATRIEN PICKNICKEN!
IK HOOP DAT JE NIKS VINDT!

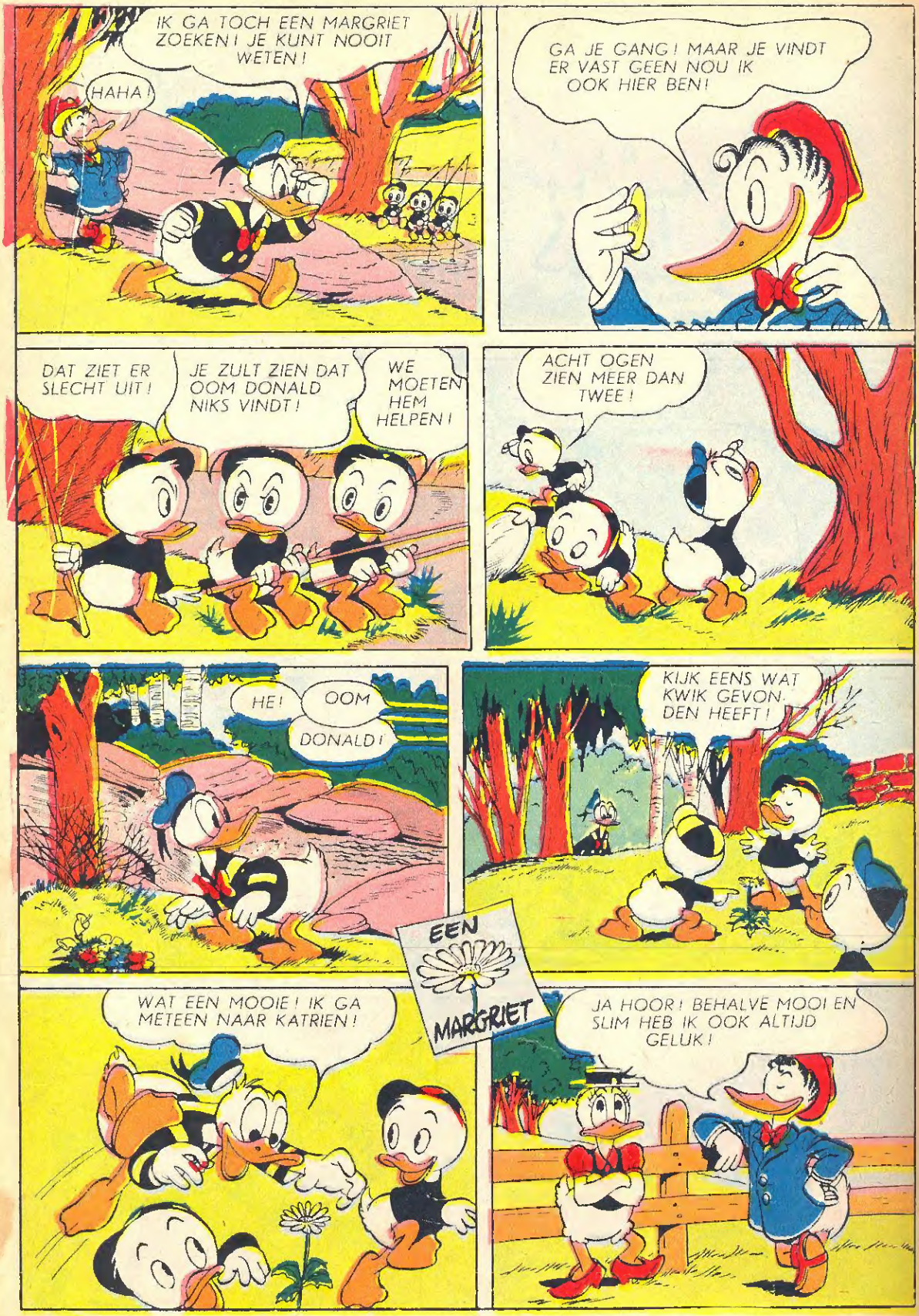
IK GA TOCH EEN MARGRIET ZOEKEN! JE KUNT NOOIT WETEN!
HAHA!
GA JE GANG! MAAR JE VINDT ER VAST GEEN NOU IK OOK HIER BEN!
DAT ZIET ER SLECHT UIT!
JE ZULT ZIEN DAT OOM DONALD NIKS VINDT!
WE MOETEN HEM HELPEN!
ACHT OGEN ZIEN MEER DAN TWEE!
HE! OOM DONALD!
KIJK EENS WAT KWIK GEVONDEN HEEFT!
EEN MARGRIET
WAT EEN MOOIE! IK GA METEEN NAAR KATRIEN!
JA HOOR! BEHALVE MOOI EN SLIM HEB IK OOK ALTIJD GELUK!

NET ZOALS NOU MET DIE MARGRIETEN! IK HOEF ER ECHT NIET NAAR TE ZOEKEN!
LET MAAR 'S OP! WAAR DEZE STEEN NEERVALT IS EEN MARGRIET!
KATRIEN! KIJK 'S WAT EEN MOOIE... O...!
PLOF!
WAT HEB IK JE GEZEGD?
KWAAD ZIJN HELPT NIKS! KOM MEE!
LATER...
DEZE HEBBEN WE GEKOCHT. WILT U ZE HEBBEN?
O JONGENS, WAT FIJN! BEDANKT!
BOTER BLOEM
BOTER
JE GELOOFT 'T NIET? DAN GOOI 'K DEZE STOK!
NOU HEB 'K 'N HEEL BOEKET...

BONK!
BOEM!
AU AU!
GELOOF JE 'T NOU NOG NIET?
IK GEEF 'T OP!
IK OOK!
'T REGENT TROUWENS!
NOU GAAT M'N NIEUWE HOED KAPOT!
IK HEB GEEN PARAPLU BIJ ME!
WACHT MAAR!
HIER HEBT U 'N PARAPLU! NEEMT U 'M MAAR!
WAT ZIJN JULLIE SLIM!

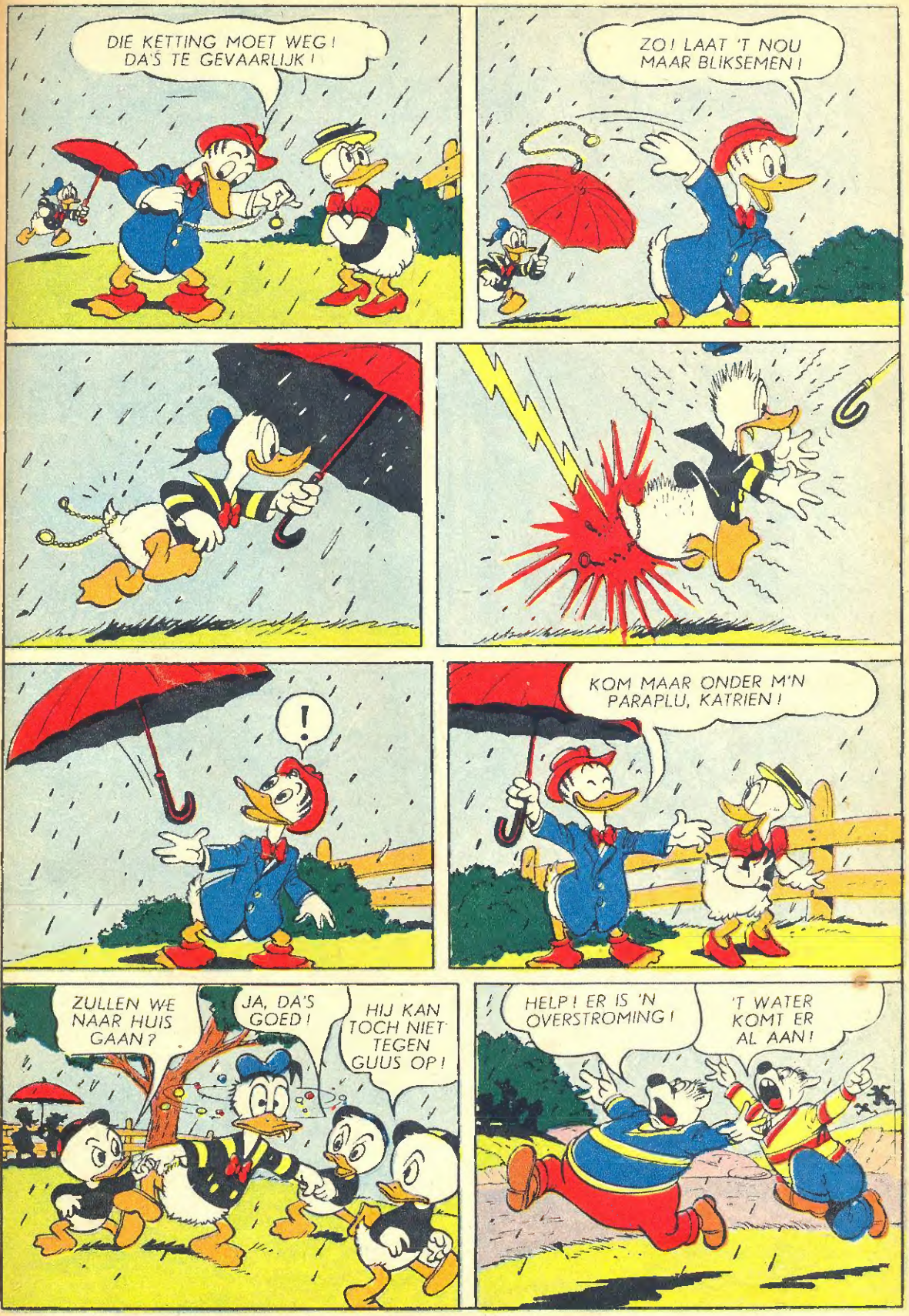
DIE KETTING MOET WEG! DA'S TE GEVAARLIJK!
ZO! LAAT 'T NOU MAAR BLIKSEMEN!
!
KOM MAAR ONDER M'N PARAPLU, KATRIEN!
ZULLEN WE NAAR HUIS GAAN?
JA, DA'S GOED!
HIJ KAN TOCH NIET TEGEN GUUS OP!
HELP! ER IS 'N OVERSTROMING!
'T WATER KOMT ER AL AAN!

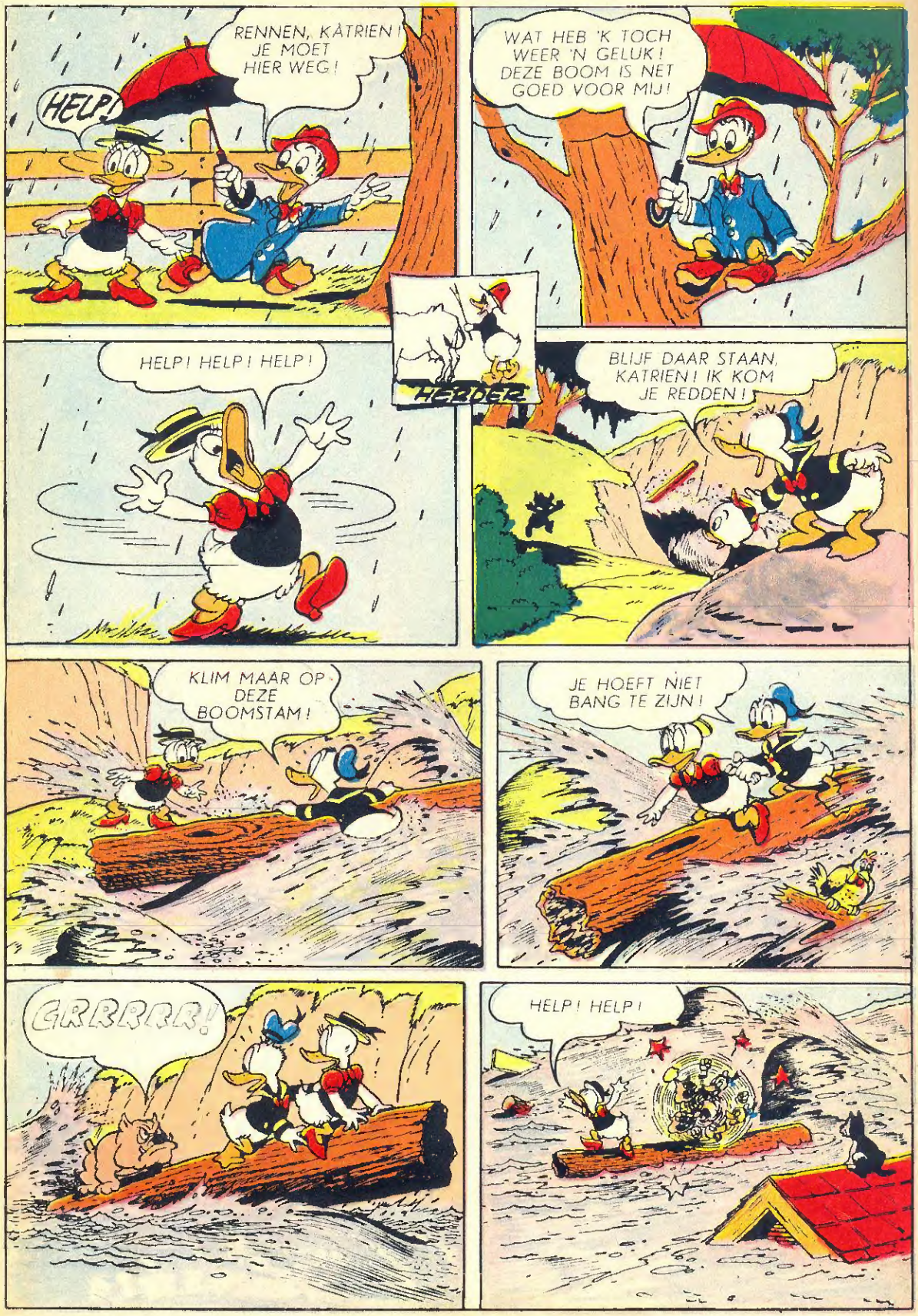
RENNEN, KATRIEN! JE MOET HIER WEG!
HELP!
WAT HEB 'K TOCH WEER 'N GELUK! DEZE BOOM IS NET GOED VOOR MIJ!
HEBBEZ
HELP! HELP! HELP!
BLIJF DAAR STAAN, KATRIEN! IK KOM JE REDDEN!
KLIM MAAR OP DEZE BOOMSTAM!
JE HOEFT NIET BANG TE ZIJN!
GRRRRR!
HELP! HELP!

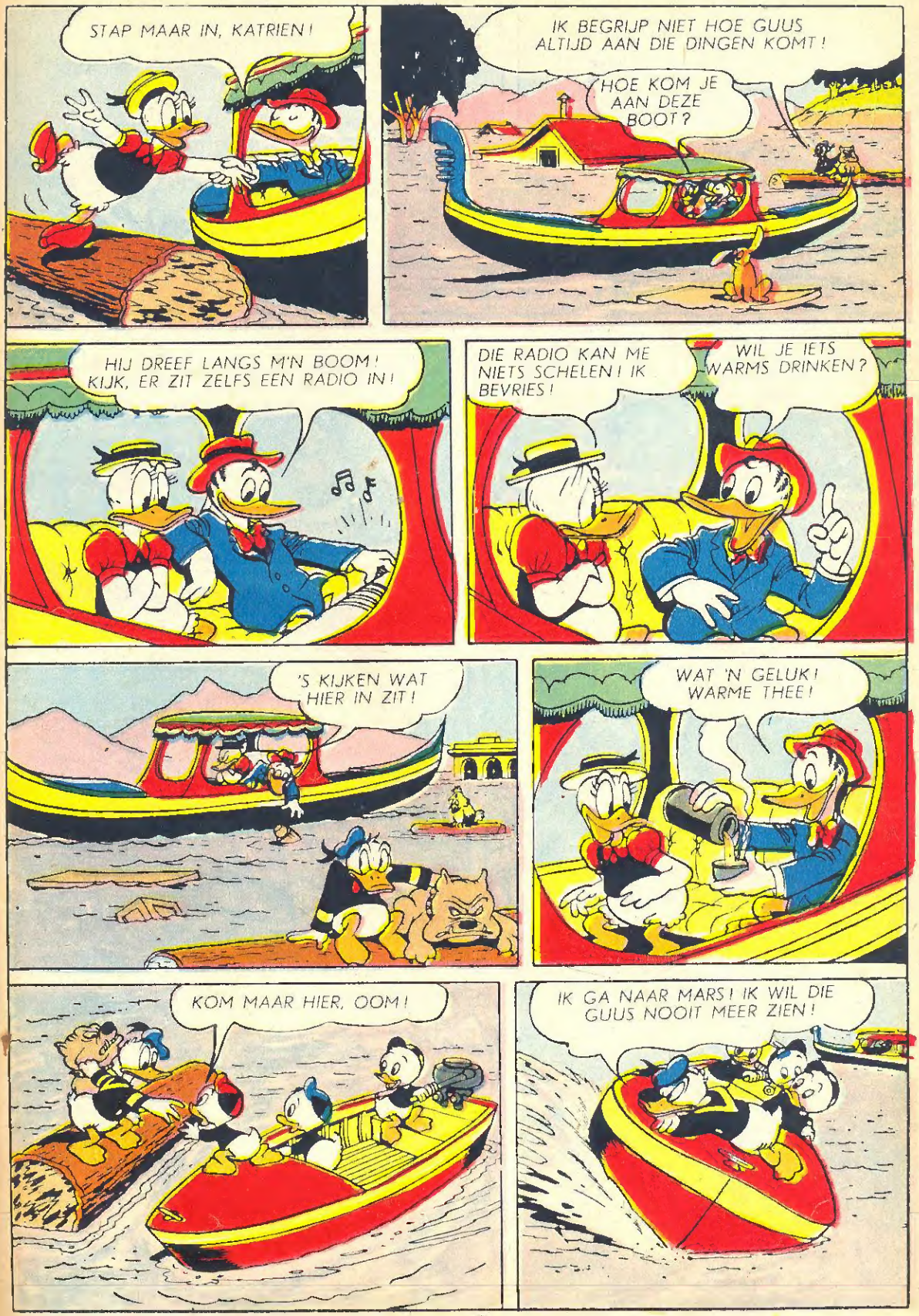
STAP MAAR IN, KATRIEN!
IK BEGRIJP NIET HOE GUUS ALTIJD AAN DIE DINGEN KOMT!
HOE KOM JE AAN DEZE BOOT?
HIJ DREEF LANGS M'N BOOM! KIJK, ER ZIT ZELFS EEN RADIO IN!
DIE RADIO KAN ME NIETS SCHELEN! IK BEVRIES!
WIL JE IETS WARMS DRINKEN?
'S KIJKEN WAT HIER IN ZIT!
WAT 'N GELUK! WARME THEE!
KOM MAAR HIER, OOM!
IK GA NAAR MARS! IK WIL DIE GUUS NOOIT MEER ZIEN!

Vervolg blz. 15

DITJES en DATJES van

ONZE VOORNAMEN

In het hoofdartikeltje van dit nummer hebben jullie kunnen lezen, dat ik weer namen kan verklaren. Maar vergeet niet volledige namen in te sturen en geen fantasienaampjes. Jullie schrijven dus maar weer naar: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe zet je: Onze Voornamen.

Marjorie Breck, Eindhoven. Marjorie is een Engelse vorm van de bekende naam Margriet. Deze is van Griekse afkomst en betekent: „Parel".

Max v. d. Akker, Monster. Jouw naam is een afkorting van Maximiliaan. Dit is een samenstelling van twee andere namen: Maximus en Aemilianus. Het zijn namen van Latijnse oorsprong en betekenen: „De grootste" en „De naijverige".

Ineke Nolden, Den Haag. Over jouw naam kan ik je veel vertellen. Ingeborg is een oud-Noorse naam, die betekent: „Iemand die door Ingo beschermd wordt". Bij de oude Noormannen werd er een god aanbeden die Ingo heette. Hij werd ook wel Freyr genoemd. Dit was de god van de lente en je begrijpt wel, dat de Noormannen, die een lange winter kenden, de god Ingo erg sympathiek vonden. Iemand die door Ingo beschermd werd, stond er dan ook goed voor.

Matthieu Wijnbergen, Zutphen. Matthieu is een Franse vorm van de Griekse naam Mattheus. Deze betekent: „Geschenk van God". Een andere vorm van deze naam is Matthijs.

Fred Moossdorff, Amsterdam. Jij vraagt de betekenis van de naam Magdalena. Dit is 'n Hebreeuwse naam en betekent: „Een meisje, dat afkomstig is uit Magdala". Je moet weten, dat Magdala heel lang geleden een bekende stad was.

EVEN NADENKEN

De antwoorden op deze moeilijke vragen vind je op één van de andere pagina's van ons blad.

1. Wat is een parlevinker? 2. Welk dier noemt men ook wel eens „Jumbo"? 3. Wie bereikte het eerst de Zuidpool?

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
Uitgave van „Margriet" weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Tel. 36500 Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 ct. Voor België 30 fr. p. kwartaal. Voor Indonesië, Nw.-Guinea, de Nederl. Antillen en Suriname 1.95 p. kwartaal; voor alle overige landen f 2.75 p. kwart.
Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." Alle rechten voorbehouden.

DE RAADSELKIST

SCHUIFRAADSEL

W	O	E	S	T	E	L	I	N	G
K	I	N	D	E	R	E	N		
V	A	L	L	U	I	K			
T	E	L	R	A	A	M			
B	E	K	E	U	R	E	N		
M	I	D	D	E	L				

Zie je kans om deze zes woorden zo van links naar rechts of van rechts naar links te verschuiven, dat er tegelijkertijd in twee rijen hokjes van boven naar beneden een bekende jongensnaam komt te staan?

KEN JE DEZE VOGEL?

Aan de vorm van hun snavel kun je ze vast wel herkennen.

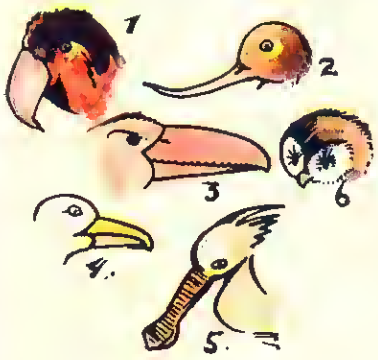

3. VERBORGEN DIERENNAMEN

In deze drie zinnen staan negen namen van dieren verborgen. Kun je ze vinden?

1. Moeder, mag ik een dag naar oma om een paar druiven van de schaal te pakken? 2. Natuurlijk, kind, je weet dat oma niet gierig is. Je kunt er gerust honderd nemen. 3. Dat zal ik niet doen, moeder, want ik weet best wat katoen per meter kost en de meester wil niet hebben dat er op school iets geruild wordt.

DE OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELKIST No. 21

1. Kruiswoordpuzzle. Van links naar rechts: 2. hol, 4. parel, 6. aar, 7. nar, 9. pas, 10. as, 11. eb. Van boven naar beneden: 1. oor, 2. harp, 3. lens, 4. pa, 5. la, 6. Ada, 8. Rob.

2. Rebus. Ekster, Lepelaar, Kwartel.

3. Raadsels. 1. eindigt begint met de letter E, 2. de regenboog, 3. kat - tak.

JE KUNT HET GELOVEN WANT HET STOND IN DE KRANT

WATER EN BROOD IN EEN CAFETARIA

Je bent natuurlijk wel eens in een cafetaria geweest. Je weet wel zo'n klein restaurant, waar je vlug een lekker hapje kunt eten. Maar in de cafetaria, die onlangs in Wenen werd geopend, kun je niet terecht, tenzij je een hond bent. Ja, je leest het goed, deze cafetaria is speciaal voor honden. Honden, die met hun bazen of bazinnen in de stad gaan winkelen, (of is het andersom?) en dan honger of dorst krijgen, zijn in dit kleine restaurant hartelijk welkom. Er is steeds schoon water om te drinken. En dat water wordt om de drie minuten ververst, zodat niemand „uit de bak van een ander" behoeft te drinken. Verder is er ook steeds volop hondenbrood om op te knabbelen. Al deze verversingen zijn geheel gratis, want de honden-cafetaria is een reclame van een dierenwinkel.

Of het werkelijk waar is, dat er een grote, dikke buldog als portier aan de ingang staat, durven we niet met zekerheid te zeggen.

KUN JE TEKENEN?

Probeer eens of je met behulp van de lijnen, die hier staan, een dier kunt tekenen. Is het je gelukt, ga de tekening dan kleuren. Hiervoor kun je kleurpotloden, water- of plakkaatverf gebruiken. De volgende keer krijg je te zien welk dier wij bedoelen. Je kunt dan vergelijken of je eigen tekening net zo mooi of.... misschien nog wel mooier is geworden.

WALT DISNEY'S TWINTIG DUIZEND MIJLEN onder Zee

PROFESSOR ARONNAX, zijn helper Conseil en de harpoenier Ned Land zijn de Stille Zuidzee opgevaren om daar naar een vreemd monster te zoeken, dat schepen laat zinken. Hun schip vergaat en de mannen komen aan boord van de geheimzinnige duikboot „Nautilus" terecht, die onder commando staat van kapitein Nemo. Terwijl de professor bij de kapitein blijft, gaan Ned Land en Conseil met een paar matrozen naar het onderzeese eiland Crespo om daar te jagen. Onderweg klimmen Ned en zijn vriend in een oud wrak en vinden er een grote koffer vol goud en diamanten. De ladder, waarmee zij uit de kajuit kunnen klimmen, breekt en de mannen zitten opgesloten. Conseil krijgt het steeds benauwder, omdat zijn cylinder met zuurstof lekt.

Nog duizelig van de val, leunde Ned Land tegen de wand van de kajuit. Aan zijn voeten lagen de diamanten en de gouden sieraden, die in de koffer hadden gezeten.. Hij draaide zich om en keek naar de andere

koffers, die er opgestapeld stonden. Hij wist, dat die ook boordevol kostbaarheden zaten.

Kapitein Nemo liet Ned een zware gouden staf zien, die uit een gezonken schip kwam.

Zou hij ooit de kans krijgen dat aan andere mensen te vertellen, of zouden Conseil en hij hier in deze nauwe, donkere kajuit, zo diep onder de oppervlakte van de zee, op hun dood moeten wachten?
Het licht op zijn helm gleed over Conseil, die heel stil op een van de koffers zat. Ned zag hoe er steeds meer luchtbelletjes uit de zuurstofcylinder kwamen en begreep, dat Conseil vlug geholpen moest worden.... Hij keek om zich heen en zocht naar iets, waarmee hij het lek kon stoppen.... Opeens bewoog Conseil even en gleed van de koffer. Hij rolde op de grond en bleef bewegingloos liggen.
„Conseil!" schreeuwde Ned, „goede, beste Conseil! Houd je nog even goed.... Ik vind er wel iets op om je te helpen.... En ik vind ook wel iets om uit deze gevangenis te breken...." Maar niemand hoorde zijn woorden.
Hij liep naar zijn vriend om hem weer op een van de koffers te zetten en stootte toen tegen een klein kistje. Het viel om en de deksel ging open. Ned Land zag, dat er bont gekleurde kledingstukken in zaten. Vlug trok hij er een paar uit en draaide ze stevig om de lekkende cylinder van Conseil. Hij duwde een prop van het goed in het lek en zag, dat er nu steeds minder luchtbellen uit opstegen. Vlug scheurde hij nieuwe stukken af en draaide die ook om de cylinder.... Het goed was nog sterk en nog niet door het water verteerd en Ned Land hoopte, dat het de laatste lucht in de cylinder zou houden, tot zij in de veilige „Nautilus" waren....
Hij zette Conseil met zijn rug tegen de kajuitwand en keek weer om zich heen. Hoe moesten zij nu uit het wrak ontsnappen? Hoog boven zijn hoofd was de uitgang, maar overal om hem heen lagen de brokstukken van de ladder en zonder ladder was die uitgang onbereikbaar. Ned liet het licht langs de wanden glijden. Nergens was een patrijspoort. Hij begreep, dat deze kajuit onder de waterspiegel had gelegen, zodat de scheepswand hier ook wel extra dik zou zijn. Plotseling zag hij in een hoek de zware, ijzeren staaf liggen, waar hij de koffer mee had open gebroken. Vlug pakte hij de staaf op en liep er mee naar een van de wanden van de kajuit. Het wrak lag nu al honderden jaren op de bodem van de zee en Ned hoopte, dat het hout zacht en rot zou zijn geworden. Hij pakte de staaf met allebei zijn handen en zwaaide ze hoog boven zijn hoofd. Toen sloeg hij er met al zijn kracht mee tegen de brede planken in de wand. Het ijzer bleef in het vermolmde hout steken en Ned had al zijn kracht nodig om het er uit te trekken.. Weer hief hij de staaf op, zwaaide en sloeg toe en weer bleef het ijzer vastzitten. Terwijl hij het los trok, keek hij over zijn schouder naar Conseil. Die bewoog nu zachtjes zijn armen en benen en scheen zich iets beter te voelen.... Hijgend werkte Ned de ijzeren staaf los en sloeg opnieuw. Hij merkte, dat de houten wand langzaam begon mee te geven. Zou er dan toch nog redding mogelijk zijn? Zouden zij het bange avontuur dan allebei nog kunnen overleven?
Met nieuwe moed zwaaide hij 't ijzer en nu voelde hij duidelijk, hoe de houten wand onder de harde slag doorboog. Opeens voelde hij, hoe hij het steeds benauwder kreeg. Het leek alsof een koude, ijzeren hand langzaam zijn keel dichtkneep..., Ned probeerde diep adem te halen, maar dat ging bijna niet meer.... Hij begreep, dat zijn zuurstofvoorraad begon op te raken en wist, dat hij nu vlug een gat in de scheepswand moest maken of anders zouden zij allebei verloren zijn.... Ned dacht niet meer aan al dat goud en al die diamanten, die er in de koffers achter hem lagen opgestapeld. Hij wilde nu alleen nog maar, samen met Conseil, zo vlug

Ned Land speelde onder zijn but

Uit het woud van zeewier kwamen de matrozen tevoorschijn, die op jacht waren geweest.

l extra dik zou
n een hoek de
n, waar hij de
ken. Vlug pakte
r mee naar een
ajuit. Het wrak
n op de bodem
e, dat het hout
rden. Hij pakte
zijn handen en
ijn hoofd. Toen
acht mee tegen
wand. Het ijzer
hout steken en
odig om het er

mogelijk in de veilige „Nautilus" zijn, voor het te laat was. Hijgend en zwetend sloeg hij steeds weer met de ijzeren staaf tegen de dikke scheepswand. Grote stukken hout lieten los en vielen voor zijn voeten en overal kwamen scheuren in de planken. Maar Ned voelde, dat hij het niet lang meer vol zou kunnen houden.... Zijn krachten waren bijna uitgeput. Hij kreeg een vreemde, scheurende pijn in zijn borst, zijn hoofd werd licht en soms werd het plotseling donker om hem heen en zag hij alleen wat kleurige strepen voor zijn ogen. O, als hij nu

Ned Land speelde achtjes op de banjo en Snuivertje kroop
onder zijn bed uit en ging naar hem liggen luisteren.

. Opeens voelde
enauwder kreeg.
de, ijzeren hand
ntkneep.... Ned
te halen, maar
eer.... Hij be-
voorraad begon
dat hij nu vlug
epswand moest
den zij allebei
dacht niet meer
die diamanten,
chter hem lagen
nu alleen nog
nseil, zo vlug

zijn harpoen maar bij zich had gehad! Met de scherpe punt had hij gemakkelijk een paar gaten in de wand kunnen boren en dan zou alles veel gemakkelijker gaan. Hij kreeg een zware, kloppende hoofdpijn en zijn oren begonnen te suizen.... Met inspanning van zijn laatste krachten, zwaaide hij echter nogmaals de ijzeren staaf en opeens trilde de kajuit en gleden er twee planken voor zijn voeten.... Een paar vissen zwommen nieuwsgierig door het gat naar binnen.... Ned zag, dat het nog te klein was om er door te ontsnappen en klemde zijn vingers om de randen en trok.... Toen voelde hij zich opeens in een diepe, bodemloze put glijden.... het suizen in zijn oren werd sterker en sterker en plotseling was alles zwart voor zijn ogen. De dappere harpoenier gleed op de grond en rolde voor de voeten van Conseil, waar hij heel stil bleef liggen. Conseil zag dat zijn vriend bewusteloos was en begreep, dat hij de enige was, die hen beiden nog zou kunnen redden....

Hij klemde zijn tanden op elkaar en probeerde op te staan. Daar vlak voor hem lag de zware staaf, waar hij de rest van de scheepswand mee open kon maken. Conseil trok zich aan een balk omhoog en strompelde een paar passen vooruit. Hij bukte zich om de staaf op te rapen.... Zijn vingers omknelden het ijskoude staal. Toen was daar weer die vlijmende pijn in zijn borst en dat suizen in zijn oren. Heel vaag begreep hij, dat ook zijn voorraad zuurstof op was.... dan zakte hij langzaam door zijn knieën en viel dwars over Ned Land.

De ijzeren staaf rolde uit zijn handen. De twee mannen lagen doodstil op de bodem van de kajuit. Alleen het licht van hun lampen scheen door het zwarte duister en soms zwommen een paar vissen nieuwsgierig naar hen toe.

Kapitein Nemo had vanuit de salon, waar hij naast professor Aronnax voor het grote raam stond, de beide mannen in het wrak zien klimmen. Toen zij er zo lang in bleven, begreep hij, dat er iets was gebeurd.

„Blijft u hier voor het raam staan," zei hij tegen de professor, „ik ga naar het wrak. Als ik over een uur niet terug ben, stuur dan hulp...."

Zo vlug als hij kon kleedde hij zich om, liep naar de luchtkamer en stond een paar minuten later naast de „Nautilus" op de zeebodem. Even bleef de kapitein zo staan. Hij kreeg een bang voorgevoel.. het leek alsof de twee mannen in groot gevaar verkeerden.. zou hij nog op tijd komen om hen te redden?

Zo vlug hij kon, liep hij naar het wrak. Toen hij er vlak bij was, zag hij, dat er een gat in de scheepswand zat. Het was maar een kleine opening en kapitein Nemo liep er zonder te denken aan voorbij. Hij zocht tot hij de toegang had gevonden waarlangs

Opeens zag Ned in een van de kasten een prachtige banjo liggen.

Ned Land en Conseil het wrak waren binnen gegaan en waagde zich toen voorzichtig naar binnen. Veetje voor voetje schuifelde hij door de donkere ruimte, die zwak werd verlicht door de lamp op zijn helm. Kapitein Nemo was een dapper man, maar hij wist, dat ergens in dit vergane schip een gevaar dreigde, waarvan de twee mannen al het slachtoffer waren geworden en begreep, dat hij voorzichtig moest zijn.... Grote vissen zwommen langs zijn helm en soms raakten zijn handen de lange wieren, die hier in het halfduister groeiden. Kapitein Nemo liep door het hele wrak en stapte over de verbleekte geraamten, die overal verspreid lagen. Nergens vond hij de mannen.

Eindelijk kwam hij toen in de grote kajuit en zag hij de deur, die Ned Land met zijn ijzeren staaf had ingeslagen.

Hij liep er heen en zag, diep beneden zich, de twee mannen liggen. Vlug liet Nemo zich omlaag zakken en sprong naast de twee vrienden. Hij keek om zich heen en zag de ijzeren staaf liggen. In de wand was het gat, dat hij ook aan de buitenkant had gezien en hij begreep nu, dat Ned dat had gemaakt. Vlug knielde kapitein Nemo naast de twee mannen en onderzocht hun zuurstofcylinders. Hij zag, dat ze bijna leeg waren en stond op. Als 'n razende sloeg hij met de ijzeren staaf tegen de kajuitwand en na een paar slagen braken er grote stukken uit. Zo gauw het gat groot genoeg was om er de twee bewusteloozen door te trekken, hield hij op. Hij nam eerst Ned op en trok de zware harpoenier op zijn rug. Zo vlug hij kon bracht hij hem uit het wrak. Voor het raam van de „Nautilus" stond professor Aronnax nog steeds te kijken en kapitein Nemo wenkte hem, dat hij helpers moest sturen. Hij ging het wrak weer binnen en haalde nu Conseil naar buiten. Hijgend bleef hij naast de twee mannen op de helpers wachten, die de professor zou sturen. Zouden zij op tijd komen?

Opeens bewogen de halmen van het grote woud van zeewier aan de rand van het onderzeese eiland Crespo en uit het wierbos stapten de matrozen, die op jacht waren geweest. Kapitein Nemo wenkte hen. De mannen begrepen direct wat er was gebeurd. Zij tilden de bewusteloze Ned en Conseil op en brachten hen vlug naar de „Nautilus". Kapitein Nemo volgde.

Toen Ned onder het spelen nog ging zingen, kon Snuivertje het niet langer meer uithouden. Hij rende zo vlug hij kon het laddertje op.

Toen Ned Land weer bij bewustzijn kwam, lag hij in de duikerskamer. Hij keek verbaasd om zich heen en herinnerde zich toen plotseling alles wat er in het wrak was gebeurd. Hij zag, dat Conseil ook verbaasd zat rond te kijken en hij lachte zijn vriend vrolijk toe.

„Hoofdpijn...," kreunde Conseil. „Ik heb zo'n hoofdpijn.... Alle moeite voor niets...."

„Dat is niet waar!" riep Ned. Hij herinnerde zich opeens de schatten, die in de kajuit verborgen lagen en liep de duikerskamer uit om alles aan kapitein Nemo te vertellen.

Hij vond de kapitein in de salon en zonder op zijn nog natte duikerspak te letten, liep Ned naar binnen. De kapitein was helemaal niet vriendelijk tegen hem. „Waarom heb je je niet aan mijn opdracht gehouden?" vroeg hij kwaad. „Ik heb gezegd, dat jullie op het eiland Crespo moesten gaan jagen.... Nu heb je voor niets het leven van jezelf, van je vriend en van mij in groot gevaar gebracht." — „Niet voor niets, kapitein!" riep Ned Land. „Ik heb in die kajuit iets ontdekt, waar wij allemaal rijk door kunnen worden!" Hij vertelde alles van de koffers en van de stukken goud en de diamanten en andere kostbaarheden, die er in verborgen waren.

Kapitein Nemo stond op en wenkte Ned met hem mee te gaan. Hij bracht de harpoenier naar 'n kleine kamer aan het einde van de boot. Zwijgend trok hij een paar grote laden en kasten open. Stomverbaasd keek Ned naar de schitterende, met diamanten en edelstenen versierde sieraden, die daar lagen opgepakt. Er stonden dozen, tot de rand gevuld met grote parels en een la boog door onder de goudstukken, die er in lagen. Kapitein Nemo liet Ned een zware gouden staf zien en zei: „Al deze schatten hebben wij in vergane schepen gevonden.... Zie je, dat we die schatten uit dit wrak niet meer nodig hebben?" Ned Land knikte en bekeek de staf. „Hier ligt voor een fortuin!" riep hij uit. Kapitein Nemo knikte en draaide zich om. „Ga je nu eerst verkleden," zei hij. „Daarna kun je hier iets komen uitzoeken.... voor de schrik...." Toen ging hij. Zo vlug Ned kon trok hij zijn duikerspak uit. Toen liep hij terug naar de schatkamer van de „Nautilus". Hij vulde zijn handen met parels en goudstukken en wilde die bij zich steken. Maar opeens bedacht hij, dat hij daar eigenlijk niet veel aan had. Hier op de bodem van de zee kon hij niets voor al die rijkdom kopen.... Misschien was kapitein Nemo daarom ook zo onverschillig geweest over de schat in het wrak.

Plotseling zag hij in een van de kasten een prachtige banjo liggen. Het instrument was helemaal uit ivoor gesneden en met goud- en zilverwerk versierd. De harpoenier dacht aan de avonden aan boord van de „Abraham Lincoln" en aan zijn goede, oude guitaar, die met het schip in de diepte was verdwenen.... Hij nam de banjo en speelde er even op. Het klonk goed en tevreden schoof Ned de laden en kasten dicht en verdween met de banjo onder zijn arm naar zijn kajuit.

Hij ging daar op een bankje zitten en begon te spelen. Plotseling hoorde hij geschuifel onder zijn bed en daar kwam Snuivertje de zeehond te voorschijn!

„Hé, hoe kom jij hier?" vroeg Ned verbaasd. Hij speelde door en de zeehond bleef stil liggen luisteren. Maar toen Ned begon te zingen, kon het beest het niet langer uithouden. Zo vlug als hij kon klom Snuivertje de ladder op, om uit de buurt van Neds niet zo mooie stem te komen. Hij was bijna boven, toen het schip opeens kraakte en trilde onder een verschrikkelijke schok. De zeehond viel met een doffe slag weer in de kajuit en schuifelde bang terug onder het bed. De „Nautilus" schommelde gevaarlijk. Ned gooide zijn banjo in een hoek en rende de ladder op. De verlichting in het schip knipperde en ging dan zwakker branden. Hij hoorde mannen schreeuwen en het geluid van binnenstromend water.... Hij wilde de gang uitrennen, toen een matroos tegen hem opbotste. „Wat is er gebeurd?" schreeuwde Ned boven het lawaai uit. De matroos keek hem even met wijd opengesperde ogen aan en wees dan achter zich.

„Red je...." stamelde hij hees. „Red je.... voor het te laat is...."

Wat is er met de „Nautilus" gebeurd? Is het schip op een onderzeese rots gevaren, of is het onverwacht door vreselijke zeemonsters overvallen? Dat lees je in het volgend nummer.

Dit verhaal is gebaseerd op de film van Walt Disney: 20.000 mijlen onder zee. Copyright 1955. Walt Disney Productions.

Vervolg blz. 10

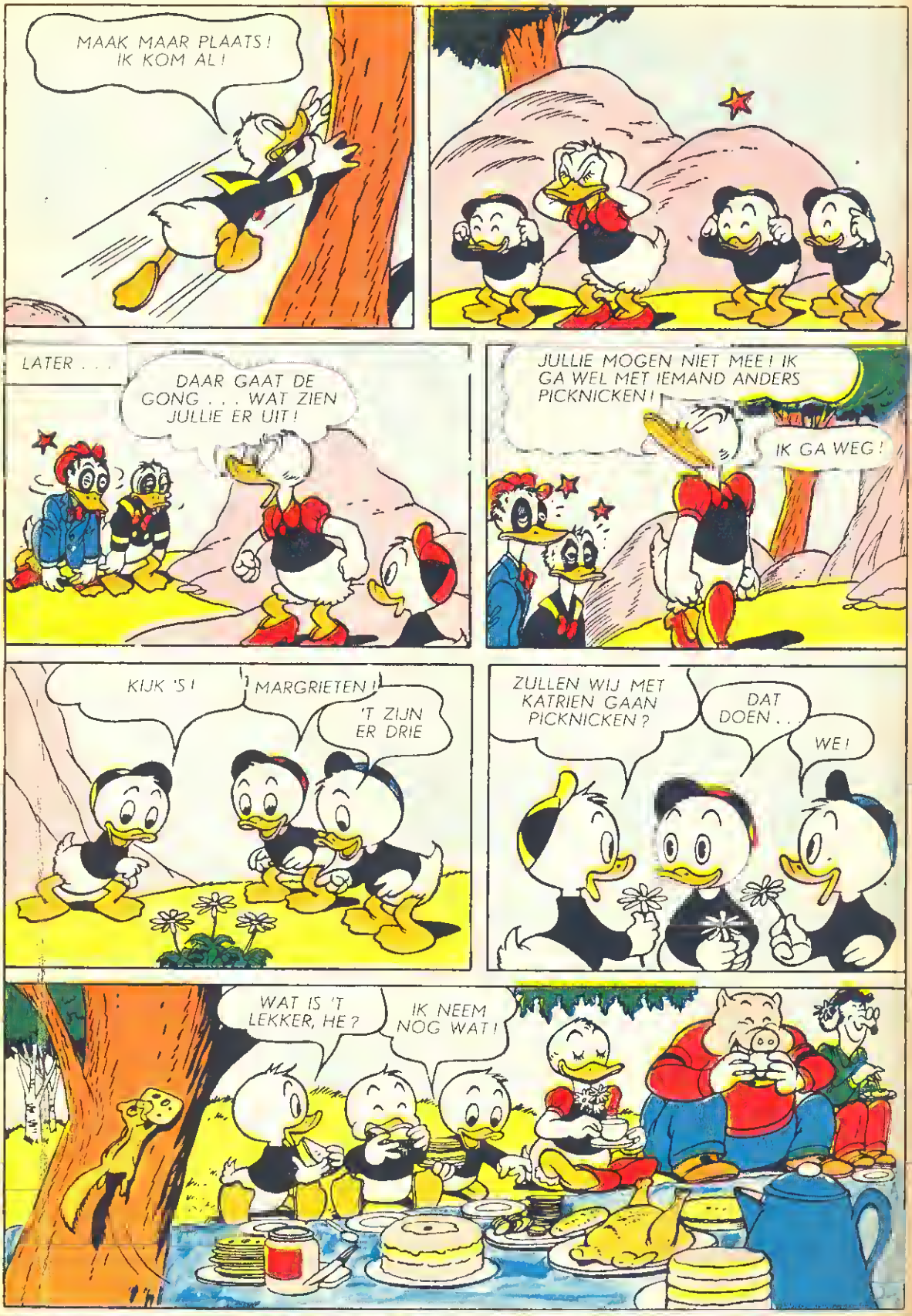
MAAK MAAR PLAATS! IK KOM AL!
LATER . . .
DAAR GAAT DE GONG . . . WAT ZIEN JULLIE ER UIT!
JULLIE MOGEN NIET MEE! IK GA WEL MET IEMAND ANDERS PICKNICKEN!
IK GA WEG!
KIJK 'S!
MARGRIETEN!
'T ZIJN ER DRIE
ZULLEN WIJ MET KATRIEN GAAN PICKNICKEN?
DAT DOEN . .
WE!
WAT IS 'T LEKKER, HE?
IK NEEM NOG WAT!

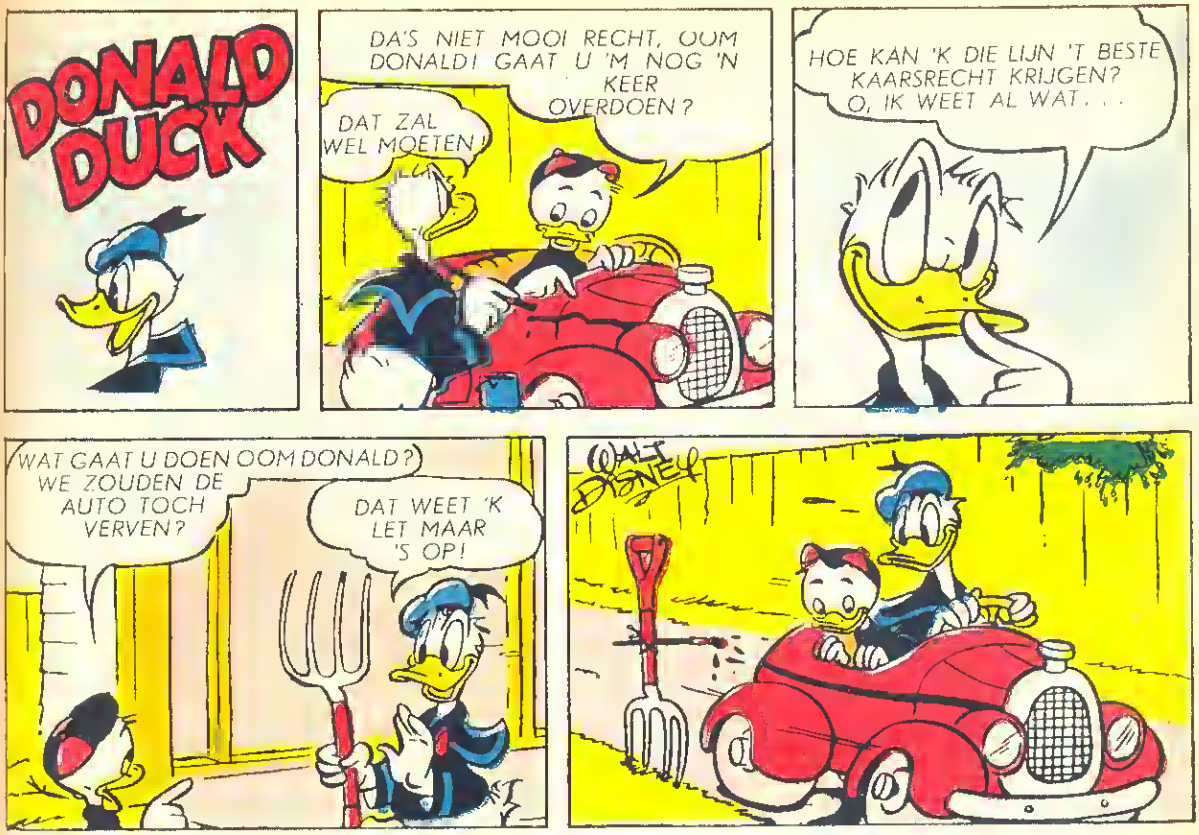

NIEUWS VAN

SNEEUWWITJE

De albums

De meeste jongens en meisjes weten al, dat er weer zo'n prachtig album is verschenen met de mooiste tekeningen van Walt Disney en met 80 leuke gekleurde plaatjes, gewijd aan het aloude sprookje van „Sneeuwwitje en de zeven dwergen".

Mochten er nog jongens en meisjes zijn, die nog zo'n album willen hebben — om het b.v. aan een vriendje of vriendinnetje te geven — vraag er dan om aan de bezorger of schrijf even een briefkaartje aan „Donald Duck", Huidekopersstraat 20, Amsterdam, luidend: zend mij een album van „Sneeuwwitje". Vergeet niet naast de frankeerzegel extra postzegels te plakken ter waarde van 30 cent.

De plaatjes

Om tegemoet te komen aan de wens van vele jongens en meisjes, zullen wij dit jaar de plaatjes voor het album niet alleen wekelijks met 4 stuks tegelijk afleveren, doch jullie ook in de gelegenheid stellen meer plaatjes tegelijk te nemen, waardoor Moeder een hoop last wordt bespaard. Ze hoeft dan niet iedere week 4 plaatjes te kopen, doch kan de eerste 40 plaatjes tegelijk nemen. Deze plaatjes zijn verpakt in 2 zakjes van 20 plaatjes elk. Voor ieder zakje van 20 plaatjes betaal je dan 20 cent. Je kunt deze zakjes aan de bezorger vragen. Kinderen, die „Donald Duck" per post ontvangen, kunnen de plaatjes bestellen per briefkaart bij „Donald Duck", Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Ieder plaatje kost één cent. Voor iedere 10 cent, die je op de briefkaart aan postzegels extra plakt, ontvang je dus 10 plaatjes. Indien je de 40 plaatjes tegelijk wilt hebben, plak je naast de frankeerzegel 40 cent extra aan postzegels. Op het ogenblik zijn alleen de eerste 40 plaatjes verkrijgbaar. Zodra de andere 40 plaatjes gereed zijn, zullen we dit in „Donald Duck" bekend maken. Hebben jullie het allemaal goed begrepen?"

OOM DONALD

Tot de volgende week!

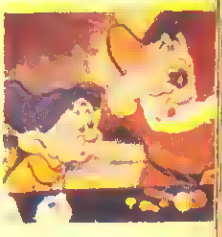

Bitjes en Batjes van Donald Duck

VREEMDE MANIEREN

Goede wielrenners kunnen wel eens bizonder vreemd doen. Jullie weten wel, dat kleine kinderen soms erg lastig kunnen zijn. Als vader of moeder hun iets verbiedt, beginnen ze te zeuren. Dat is natuurlijk erg kinderachtig. Wisten jullie dat sommige grote wielrenners net zo lastig kunnen worden als die zeurende kinderen? Nog niet zo erg lang geleden heb ik een heel lang gesprek gehad met een verstandige man, die in zijn jeugd ook de wielersport beoefend heeft. Ik zal zijn naam noemen. Het was mijn vriend Evert van Mokum. Toen hij nog jong was, deed hij elke week aan wedstrijden mee. En Evert kòn er wat van. Eens heeft hij zelfs de bekende wegwedstrijd van Amsterdam naar Arnhem en terug naar de hoofdstad gewonnen. Het was ook in deze wedstrijd, dat Evert iets geks overkwam. Toen hij bij het terugkomen Amersfoort passeerde, zag hij in een winkel plotseling heerlijke meloenen liggen. Het water liep Evert uit de mond. En ineens wist hij het héél zeker. Hij moest en zou zo'n grote ronde bol hebben. Foei, zullen jullie zeggen. Kon hij dan niet wachten tot Amsterdam? Ja, dat vindt Evert nú ook. Maar toen.. En weet je wat hij deed? Hij stapte af en kocht een grote meloen. Hij wist zich geen raad met die knaap. Hij stopte hem onder de trui en reed verder. Dat vervelende ding zat hem danig in de weg. Een paar kilometer verder gooide hij de vrucht weer weg. Hij had er niet een keer van gehapt. Maar.... Evert won.
Hij snapt nu nog niet, waarom hij toen juist die meloen moest hebben. Hij was er niet eens zo gek op. „Ik voelde me alleen maar opeens een heel klein kind," zegt Evert nu. „Een heel klein beetje spijt heb ik er nu wel van." Maar Evert van Mokum heeft mij toen nog een paar voorbeelden van dit soort verteld. Van grote renners, die plotseling zeurden als 'n kind. Ik zal jullie volgende week nog een paar van deze vreemde voorvalletjes vertellen.

DE ANTWOORDEN OP „EVEN NADENKEN"

1. Een koopman, die met 'n bootje langs de schepen in een haven gaat om allerlei dingen te verkopen. 2. De olifant. 3. De Noorse ontdekkingsreiziger Amundsen.

IN NEDERLAND MOET FLINK GEBOUWD WORDEN!

Wanneer je grote zus of broer trouwplannen heeft en 'n woning zoekt, kun je een prachtig huis voor hem of haar maken. Zo'n huis kost niets, want je hebt er alleen maar een kartonnen doos voor nodig, waarin bijvoorbeeld levensmiddelen verpakt zijn geweest. Je knipt eerst de bovenste vouwkleppen van de doos af. Dan knip je de koker op de vouwen in de vier hoeken tot op de helft in. De kanten a en b lijm je stevig tegen elkaar. Van de voorkant (c) en de achterkant knip je een trapgeveltje.
Als de doos wit is, kun je er met potlood ramen, deuren, stenen en dakpannen op tekenen. Is hij bedrukt, dan moet je hem eerst met wit papier beplakken.
Je geeft het huis een fris kleurtje en haalt daarna het ingevouwen gedeelte aan de onderkant van de doos los. Als je deze kleppen naar buiten omvouwt, kun je het huis hiermee op een stuk stevig karton vast lijmen.

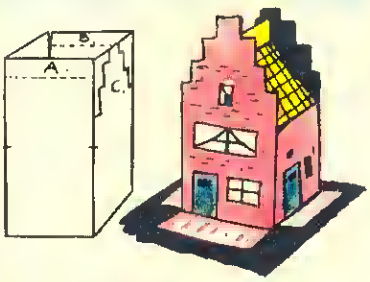

DE PINKSTERBLOEM

Het kan heel prettig zijn om in een grote stad te wonen. Je kunt er genieten van het gezellige, drukke verkeer, de mooie huizen, pleinen en straten, maar als je buiten woont, dicht bij de bossen en weilanden, zodat je naar hartelust de heerlijke natuur in kunt gaan, dan ben je toch wel heel erg gelukkig.
Nu, omstreeks Pinksteren, zijn de weilanden met een zacht lila-rose waas overdekt. Dat komt door de duizenden Pinksterbloemen, die in deze tijd op de vochtige weidegronden welig bloeien. Maar niet alleen in ons land groeit en bloeit deze overblijvende plant. De mooie Pinksterbloem komt in geheel Europa voor. En de weilanden in Noord-Azië en Noord-Amerika zijn er ook op gezette tijden mee overdekt.
De Latijnse naam van de Pinksterbloem is Cardámine praténsis. Onthoud dat maar goed. Als je eens geleerd wilt doen, gebruik je deze naam een keer.

ALS HET REGENT, SPELEN WIJ BINNEN

„DOORZAGEN"

Als iemand over een bepaald onderwerp „doorzaagt" (dat wil zeggen, er steeds maar over blijft door zaniken), vinden wij dat meestal erg vervelend.
Maar bij dit spelletje móét je juist „doorzagen".
De medespelenden krijgen allen een blaadje papier en een potlood. Nadat één van hen een willekeurig woord, bijvoorbeeld klok, heeft gezegd, begint iedereen meteen over dit onderwerp door te zagen. Om een voorbeeld te geven (we blijven dus even bij het woord klok), je schrijft alle woorden, die je weet met klok er in, op: klokhuis, klokketoren, klokrok, klokkenspel, enz.
Je ziet dus, dat ieder woord waar „klok" in voorkomt, gebruikt mag worden. Hij of zij, die de meeste woorden heeft kunnen bedenken, is de beste „doorzager" en tevens de winnaar van het spel. Hij mag nu het volgende doorzaagwoord noemen.
Om je een beetje op dreef te helpen, noemen we nog een paar woorden, die uitstekend voor dit spelletje geschikt zijn: boek, lamp, bal, stoel, enz.

WALT DISNEY'S
Kleine HIAWATHA
KOOP DEZE WONDERDRANK! 'T MAAKT DIKKEN DUN EN DUNNEN DIK!
DOK TOVER-DRANK
DAT OOK GROTER MAKEN?
GROTER MAKEN? NATUURLIJK!
IK GROTE DAPPERE KRIJGER WILLEN WORDEN!
JE NEEMT 'N SLOK EN JE DOET JE OGEN DICHT! ALS JE ZE DAN WEER OPEN DOET, BEN JE GROOT!

MIJ STRAKS MACHTIG GROOT EN STERK ZIJN!
DAG TEDDY! IK JOU GROOT MAKEN?
HIER! NEEM 'N SLOK!
KLOK!
IK DEZE TOVERDRANK VADER LATEN ZIEN!
HIK-IK-IK!
VADER VOOR MIJ SPIEGEL GAAN KOPEN BIJ BLEEKGEZICHT!
IK NU MAAR HOPEN TEDDY IS NOG KLEIN!
OEF TEDDY! JIJ MACHTIG GROOT!
GRRR!

SCHAAM JE! IK JOU GROOT MAKEN EN JIJ NAAR MIJ GROMMEN!
PATS!

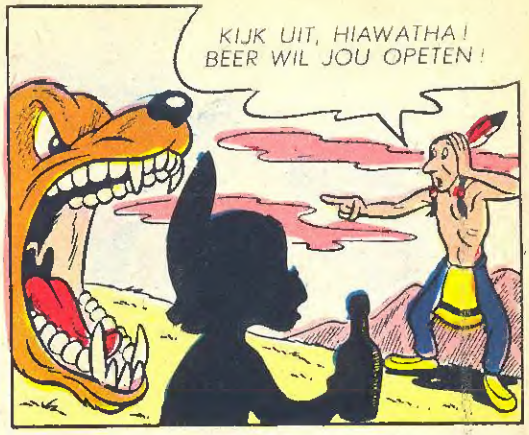
KIJK UIT, HIAWATHA! BEER WIL JOU OPETEN!

MOND DICHT ALS GROTE KRIJGERS PRATEN!
KLAP!

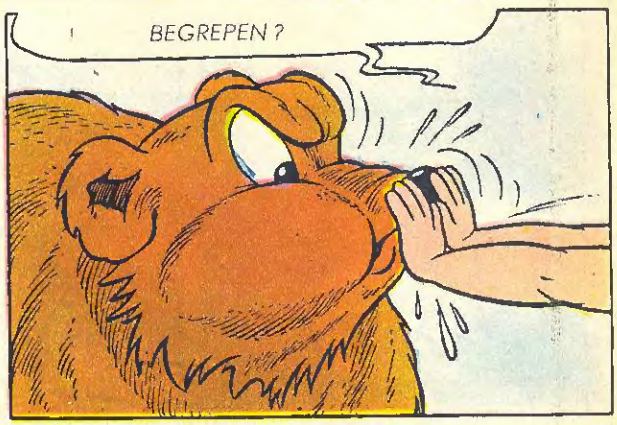
BEGREPEN?

TEDDY!? IK DENKEN JIJ HEEL GROOT ZIJN!

OEF! JIJ DUS ANDERE BEER ZIJN!

MIJ DAN MAAR HEEL HARD WEGLOPEN!
GRRR!

BLEEKGEZICHT BEDRIEGER ZIJN! DIT GEEN TOVERDRANK!
HOEIII!

OF LAAT 'T ALLEEN MENSEN GROEIEN?
HIJ ZEGGEN, EEN SLOK NEMEN . . .
BAH! WAT VIES!
EN NOU OGEN STIJF DICHT!
WAAROM HEB JIJ OGEN DICHT?
BLEEKGEZICHT MIJ DIT FLESJE VERKOCHT, VADER . . .
ER ZIT TOVER IN! HIJ MIJ ZEGGEN IK EEN SLOK NEMEN EN DAARNA MACHTIG GROOT ZIJN!
MIJN ZOON WILLEN ZIEN OF HIJ GEGROEID IS?
O . . !
IK GEGROEID ZIJN! IK NOU HEEL GROOT!
DEZE SPIEGEL VOOR MIJN VROUW ZIJN!

MIJ DEZE SPIEGEL VAN BLEEKGEZICHT GEKOCHT!

IS MIJN VROUW NIET BLIJ?

KRAK

DENK DAAR MAAR OVER NA!

IK HEEL VEEL GEGROEID!
?

MIJ MACHTIG GROOT! VEEL GROTER DAN JIJ!
?

SCHEP NIET ZO OP! JIJ EVEN KLEIN ALS IK!

MIJN ZUSTER MISSCHIEN OOK GEGROEID?
?
?
?

ONZIN! OOM ZWARTVOET, DIE GROOT ZIJN! JIJ NIET!
HOE KAN DAT NOU?

HIAWATHA BEDROGEN ZIJN! SPIEGEL HEEFT GELOGEN!
WAT? TOVERDRANK IS NIET ECHT? DAN GA IK . . .

LATER . . .
U MIJ BEDROGEN! MIJ MIJN GELD TERUG WILLEN HEBBEN!
DAT KAN NIET! GEKOCHT IS GEKOCHT!

HEB JE JE OGEN WEL DICHT GEDAAN NADAT JE EEN SLOK HAD GENOMEN?
JA! MAAR MIJ TOCH NOG KLEIN ZIJN!

DAN HEB JE JE OGEN WEER TE VLUG OPEN GEDAAN! ZO VLUG GAAT DAT NIET!
O NEE?

NEE HOOR! JE HAD JE OGEN PAS NA 10 JAAR WEER OPEN MOGEN DOEN! HA! HA!
U MIJ WILLEN BEDRIEGEN EN DAAROM . . .

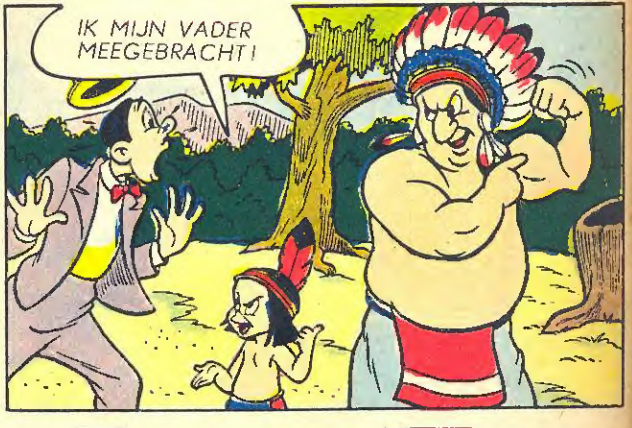
IK MIJN VADER MEEGEBRACHT!

U MOET NIET BOOS ZIJN! IK MAAKTE MAAR 'N GRAPJE

LATER . . .
HIAWATHA DEZE SPIEGEL HEUS VOOR MIJ GEKOCHT?
JA! HIAWATHA NOG KLEIN ZIJN, MAAR ZIJN HART AL HEEL GROOT!